

100 - Cordoba

Een stad verandert met de tijden
Daarom verandert heur gezicht
Mor dikwijls moet ze d'r veur lijen
Gelijk een moeder veur heur wicht

Ze klinkt in alle talen in creatieve pijn
We moeten veul betalen oem mens te kunnen zijn
Cordoba, Cordoba, ik droom van e nief Cordoba
Met Berbers Afrikanen te samen oep a plein
Met vrijdenkers en joden die stadsgenoten zijn

Na is de stad van de Sinjoren
Nogal gesloten van manier
En zed' ofwel een toontje bruiner
Ze zeggen dien is nie van hier

Mor as z'is komen klappen over Marx of over God
Voelen zun gauw verbonden deur ien en 'tzelfde lot
Cordoba, Cordoba, ik droom van e nief Cordoba,
Van Turken, Afrikanen tesamen oep a plein
Met papen en met Joden die ook Sinjoren zijn

Mor loat mij hier ni blijven hangen
In die vergrijsde metropol
'kzou zijne naam kunnen vervangen
want echte steden zen er veul

Parijs, Constantinopel, Amsterdam of Babylon
Een huis veur alle mensen hun pleutske in de zon
Cordoba, Cordoba, hiel de wereld is a Cordoba,
Van talen en van kleuren van vreugde en van pijn
Van dagen en minuten die eeuwig kunnen zijn